

лы-тѣ, и завчашъ ся въспрѣ, поглѣдихъ на връх-атъ на кулж-тѣ, забрави че и между враговы, и пади ж мрътвъ отъ тѣхны-тѣ саби.

Свеналдъ искочи съ пѣшкъ войскъ за да му помогне, але вече бѣше късно, и той ся върни ж въ кулж-тѣ. А Боланъ на връх-атъ стояше на колѣни предъ Райнъ. Райна сѣди на стѣжало, а глава-та и' овисняла връзъ стъблъж-тѣ, и та си почива мирно. Вѣтар-атъ играе съ нейно-то було, але сънъ-атъ и' бѣше вѣченъ. Стрѣла ся впила въ срѣдце-то и', и тѣ залѣла съ нейнж-тѣ кръвъ, а Боланъ приклонилъ главж-тѣ си на колѣни-тѣ и' и починжль до неї.

Свеналдъ дочяка помошь отъ Кіевъ и ся върни ж на Руско. Печенѣзи-тѣ призехъ Бѣлъбрѣгъ и го нарекохъ къзы керменъ (моминъ градъ).

Устоѧ ли Цимисхіа на сговор-атъ, що бѣ заключилъ съ Святослава? Нѣ! Кога ся върни той на Цариградъ, вѣкнъ Бориса и му обади като на робъ, че му дава бѣлгарско-то царство като милостинѣ, само да бѫде нему покоренъ.

— Мож-тѣ побащинж връща ми рускы-атъ князъ, отговори Борисъ, а ты само давашъ